

Arrest

nr. 111 412 van 8 oktober 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren respectievelijk van Bhutaanse en Nepalese nationaliteit te zijn, op 19 juni 2013 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 mei 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 juni 2013 met referentnummer X.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat G. NOTENBAERT verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 9 januari 2012 het Rijk binnen en dienden op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 29 mei 2013 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor verzoeker luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Bhutanese nationaliteit te beschikken, tot de Lhotshampa-bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het dorp Dubey, "block" Bara in het district Samchi, Bhutan. Toen u 14 jaar oud was werd u samen met uw ouders en de andere dorpelingen op 20 november 1992 midden in de nacht opgepakt door de Bhutanese politie. De politie sloten jullie drie dagen op in een controlepost die ook een gevangenis was in Kharbandi. Dan werden jullie per truck naar de Indische grens gebracht nabij de Indische plaats Jaigaon. Jullie kregen te horen als jullie zouden terugkeren dat ze jullie zouden doden of levenslang zouden opsluiten.

Uw ouders vestigden zich met u in Khoklabasti in India.

In 1997 werd u lid van de "Youth Organisation of Bhutan" gevestigd te Nepal en trok voor die organisatie een aantal keer naar een meeting in Nepal.

Op 16 augustus 2011 huwde u in India traditioneel met G. S. (...) (O.V.7.542.394), van Nepalese nationaliteit. Jullie vestigden zich daarop in de Indische hoofdstad Delhi.

Omdat u illegaal in India verbleef en niet terug kon keren naar Bhutan verliet u samen met uw echtgenote India op 7 januari 2012. Jullie vlogen naar Parijs en reisden vervolgens per auto naar België waar jullie op 9 januari 2012 aankwamen. Op 9 januari 2012 vroegen jullie in België asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een Bhutanese identiteitskaart, een Bhutanees bewijs van betaling van belastingen, een lidkaart van de YOB en een actiekaart van de YOB.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal stel ik vast dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om onderstaande redenen.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht. Uit informatie verkregen van het "United Kingdom Border Agency" (UKBA), waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat u in het bezit bent geweest van een Nepalees paspoort en dat u met dit paspoort op 7 september 2009 en op 17 december 2010 een visum heeft aangevraagd voor het Verenigd Koninkrijk (VK). U heeft deze informatie echter verzwegen voor de Belgische asielinstanties. U verklaarde in het kader van uw asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in België immers dat u niet over een paspoort beschikt (DVZ verklaring punt 18 en 21). Voor het CGVS (pp. 6-7) verklaarde u dat u nooit een paspoort heeft gehad en nooit een visum heeft aangevraagd. U heeft zodoende getracht om op intentionele wijze de Belgische asielinstanties te misleiden. U verzwegde deze feiten niet enkel, u heeft er ook over gelogen.

Na confrontatie met de informatie van het UKBA antwoordde u verscheidene keren uitermate ontwijkend en uw verklaringen bleken opnieuw niet in overeenstemming met deze informatie (CGVS pp. 8-10). Zo verklaarde u eerst dat deze zaken door de smokkelaar werden gedaan. Ermee geconfronteerd dat dat u had verklaard dat u met een Indisch paspoort had gereisd en dat de informatie van het UKBA een Nepalees paspoort betreft, verklaarde u dat u niet met een Nepalees paspoort was gekomen. Ermee geconfronteerd dat de informatie van het UKBA is verkregen op basis van uw vingerafdrukken verwees u opnieuw ontwijkend naar het feit dat de smokkelaar dit had geregeld. Nogmaals geconfronteerd met deze informatie antwoordde u opnieuw ontwijkend dat de smokkelaar dit aanvroeg. Er nogmaals mee geconfronteerd bleef u hetzelfde antwoord herhalen: smokkelaar vroeg visa aan. Er opnieuw mee geconfronteerd dat u voordien verklaarde dat u met een Indisch paspoort was gereisd verklaarde u plots

dat u voordien ook een visum had aangevraagd namelijk twee keer in 2009 in Nepal met een Nepalees paspoort. Ermee geconfronteerd dat uw verklaringen niet in overeenstemming waren met de informatie van het UKBA verklaarde u opnieuw dat de smokkelaar het deed. Ermee geconfronteerd dat u volgens deze informatie in 2009 in New Delhi een visum aanvraag en in 2010 in Istanbul verklaarde u dat u slechts loog over één zaak en dat de rest waar was. Gevraagd waarover u dan niet de waarheid had verklaard, zei u opnieuw dat de smokkelaar dat deed en lichtte u uw antwoord niet verder toe. Nogmaals gevraagd waarover u niet de waarheid had verklaard, zei u dat de smokkelaar u naar Georgië had meegenomen en daar een visum voor het VK met dat Nepalees paspoort had aangevraagd, dat u het visum niet kreeg en dan terugkeerde naar Nepal. Gevraagd waar jullie nog meer een visum had aangevraagd verklaarde u nergens.

Uit bovenstaande blijkt niet alleen dat u de confrontatie met de informatie van het UKBA voortdurend probeerde te ontwijken maar ook dat u uw antwoorden voortdurend aanpaste aan de zaken waarmee u werd geconfronteerd en dat u nog steeds cruciale informatie voor de behandeling van uw asielaanvraag bleef achterhouden voor de Belgische autoriteiten. U kreeg uiteindelijk enige tijd om met uw advocaat te overleggen. U wijzigde daarna uw verklaringen opnieuw naar de informatie waarmee u was geconfronteerd en verklaarde nu dat de smokkelaar u had gezegd een visum voor het VK aan te vragen in Nepal maar dat de aanvraag naar de Britse ambassade in New Delhi was gestuurd en dat de aanvraag in Georgië naar Istanbul in Turkije was gestuurd. Gezien de volgehouden manier waarmee u de informatie van het UKBA probeerde te ontwijken en de voortdurende aanpassingen aan de informatie waarmee u werd geconfronteerd volstaat uw uiteindelijke uitleg niet. Bovendien is het uitermate bevreemdend te noemen dat de smokkelaar u van India naar Nepal stuurt voor de aanvraag van een Brits visum die dan uiteindelijk in New Delhi in India moet worden afgehandeld omdat er in Nepal geen Britse ambassade is. U kon ook niet juist aangeven wanneer u deze visa had aangevraagd en de antwoorden die u gaf stemmen niet overeen met de informatie van het UKBA. U verklaarde dat u eind 2009 een visum aanvraag in Georgië maar zei terzelfder tijd dat u het vergeten was. Uit de informatie van het UKBA blijkt dat die visumaanvraag tussen 10 december 2010 en 17 december 2010 werd afgehandeld (in Istanbul). U verklaarde ook dat u het visum in Nepal in juni 2010 aanvraag terwijl uit deze informatie blijkt dat de andere asielaanvraag tussen 2 en 7 september 2009 werd afgehandeld (in New Delhi). Ermee geconfronteerd dat uw verklaringen opnieuw niet overeenstemden met de informatie van het UKBA verklaarde u dan plots dat u het bent vergeten.

Ook aan de verklaringen dat de smokkelaar dit paspoort voor u maakte, kan geen geloof worden gehecht. U legt dit paspoort immers niet neer zodat u het CGVS niet in staat stelt na te gaan of dit paspoort al dan niet authentiek is. Bovendien blijkt uit de informatie van het UKBA dat beide visumaanvragen met een ander paspoort gebeurden op dezelfde naam. Het paspoort van de tweede visumaanvraag is immers uitgereikt op 15 september 2009 terwijl de visumaanvraag die in New Delhi werd behandeld werd afgehandeld tussen 2 september 2009 en 7 september 2009. Beide visumaanvragen betreffen ook twee verscheidene paspoortnummers. U kon ook niet aangeven welke naam er in dat (die) paspoort(en) staat(n). Bovendien had u voordien verklaard nooit ergens anders in het buitenland te zijn geweest behalve in India en Nepal (CGVS pp. 4, 8-10). In het licht van dit laatste merk ik op dat de informatie van het UKBA ook verwijst naar het feit dat u op 6 mei 2003 reeds de toegang tot het VK werd geweigerd. U ontkende dit echter (CGVS p. 10). U heeft uiteindelijk ettelijke keren de kans gekregen de waarheid te verklaren, u wijzigde uw antwoorden voortdurend en tot op het laatst komen uw antwoorden niet overeen met de informatie van het UKBA. Uw verklaringen hierover zijn dan ook uitermate ongeloofwaardig.

In het licht van de vaststellingen omtrent uw verzwegen visumaanvragen, de talrijke ontwijkende antwoorden hierop en uw voortdurend aangepaste verklaringen hierover die opnieuw niet overeenstemmen met de informatie van het UKBA rijzen er ook ernstige vragen bij de door u uiteengezette reisweg van India naar België en de daarbij gebruikte reisdocumenten. Men kan er immers redelijkerwijze van uit gaan dat u gebruik heeft gemaakt van uw Nepalese paspoort om uw land van herkomst te verlaten. Uw paspoort is immers geldig tot 14 september 2019. Uw verklaring dat u een door de smokkelaar aangemaakt Indisch paspoort gebruikte lijkt dan ook ongeloofwaardig. Het feit dat u dit paspoort niet voorlegt bevestigt deze ongeloofwaardigheid. Bovendien kon u niet aangeven welke naam, geboorteplaats en –datum en visum er in dat Indisch paspoort stonden en u kon niet aangeven of er oudere visa in waren aangebracht. Gezien de reële kans op persoonlijke controle tijdens de reis en

tijdens het inreizen van de Schengenzone is het niet aannemelijk dat u van deze gegevens niet op de hoogte was of dat de smokkelaar u daar niet van op de hoogte heeft gesteld.

Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Uw leugens over al deze cruciale elementen in uw asielaanvraag ondermijnen dan ook op fundamentele wijze uw algehele geloofwaardigheid.

Uit de informatie van het UKBA blijkt ook dat u over een andere identiteit beschikt. Uit het paspoort blijkt dat u over de Nepalese nationaliteit beschikt en uw naam Tamang Kumar is en dat u bent geboren op 25/09/1980, terwijl u verklaarde dat u over de Bhutanese nationaliteit beschikt, uw naam G. G. (...) is en dat u bent geboren op 14/01/1977. Gezien de info van de UK en uw bevestiging van het feit dat u voordien met een Nepalees paspoort in Georgië via Istanbul en Nepal via India met een Nepalees paspoort twee keer een visum aanvraag voor de VK is het duidelijk dat dit paspoort op uw persoon van toepassing is. Bovenstaande vaststellingen maken uw verklaring dat de smokkelaar (met dit paspoort) een andere nationaliteit voor u aanmaakte ongeloofwaardig. U mat zich voor de asielprocedure dus een andere identiteit en nationaliteit aan. U heeft uw herkomst uit Bhutan en Bhutanese nationaliteit dan ook niet aannemelijk gemaakt. Dit wordt verder bevestigd door het feit dat u verklaarde dat u geen verwanten of kennissen hebt in de Bhutanese vluchtelingenkampen in Nepal (CGVS p 11). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier beschikt iedere Lhotshampa-vluchtelingen over verwanten of kennissen die in deze kampen verblijven of hebben verbleven. Gevraagd hoe u dat zeker wist dat u er geen verwanten of kennissen hebt, verklaarde u dat u er geen ontmoette. Gevraagd of u er zich over had geïnformeerd, vroeg u hoe u dat zou moeten hebben gedaan gezien jullie op een andere plaats woonden. Dit antwoord is uitermate bevreemdend gezien u verklaarde lid te zijn van de YOB die in Jhapa is gevestigd, waar ook de meeste Lhotshampa-vluchtelingenkampen zich bevinden en u dat u voor deze organisatie drie of vier keer naar Nepal ging (CGVS pp. 4-5, 11). U had dus ruimschoots de mogelijkheid om zich te informeren of u verwanten of kennissen hebt in deze kampen. Ook kon u amper aangeven wat de problemen waren van de Lhotshampa's dat velen Bhutan moesten verlaten. Uw antwoord beperkte zich tot de opsomming "nieuwe regels", "one nation one people", "driglam namzha" en "chuwasum". Gevraagd om dit verder toe te lichten, ontweek u de vraag door te stellen dat u daar was geboren en opgebracht en dat u van alles mocht worden gevraagd. Gevraagd naar welke codes u en uw gezinsleden kregen toebedeeld of in welke categorie jullie werden ondergebracht tijdens de volkstelling van eind de jaren '80 begin de jaren '90 verklaarde u Lhotshampa, gevraagd welke andere codes en categorieën er werden gebruikte verklaarde u dat de mensen van het zuiden van Bhutan Lhotshampa noemen en dat ook de term Jyaga Gendu werd gebruikt omdat ze jullie haten (CGVS pp. 11). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier werden bij die volkstelling echter specifieke categorieën en codes gebruikt. Gezien deze volkstelling, volgens deze informatie, bepalend was voor het statuut van de Lhothsampa in Bhutan is het niet aannemelijk dat u daar niet beter van op de hoogte bent, zeker gezien uw activiteiten voor de YOB. U kon ook niet aangeven vat een "No Objection Certificate" of "Census Clearance Certificate" was en u verklaarde, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, ook verkeerdelijk dat Tek Nath Rizal de leider was van de "Bhutan People's Party". U legt ook een bewijs van betaling van rurale belastingen door uw vader neer waarvan u verklaarde dat het een landeigendomsdocument is en u zei dat in het zuiden van Bhutan mensen enkel dit document kregen en geen ander. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier hadden alle eigenaren van land in zuid-Bhutan echter een specifiek document daarvan met heel specifieke informatie. U verklaarde ook, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, verkeerdelijk dat dit bewijs van betaling van rurale belastingen "thram patta" noemt (CGVS p. 6).

Ook is het heel bevreemdend te noemen dat u tijdens het gehoor voor het CGVS verklaarde dat u lid was van de YOB en daarvan een lidkaart neerlegde. U had immers in uw antwoorden in de vragenlijst, die u met de hulp van een medewerker van de DVZ invulde, verklaard dat u van geen enkele organisatie, vereniging of partij lid was. Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat u daar niets persoonlijk werd over gevraagd (CGVS p. 5). Uit uw antwoord in de vragenlijst blijkt echter dat u dat weldegelijk werd gevraagd. U antwoordde immers "neen maar mijn vader wel" (vragenlijst p. 3) waardoor u duidelijk zelf ontkent ooit lid te zijn geweest van dergelijke organisatie. Die lidkaart stelt ook dat de persoon op

wie ze van toepassing is in Jhapa in Nepal woont terwijl u verklaarde sinds uw beweerd vertrek uit Bhutan enkel in India te hebben gewoond. In het licht van bovenstaande vaststellingen kan het CGVS dan ook op een gereede wijze vermoeden dat u deze lidkaart van de YOB neerlegt om uw ten onrechte beweerde Bhutanese nationaliteit en herkomst uit Bhutan, te proberen te ondersteunen.

In het licht van het geheel van bovenstaande vaststellingen komt de kennis over Bhutan waarover u wel beschikt ingestudeerd over. Uw herkomst uit Bhutan en uw beweerde Bhutanese nationaliteit zijn dan ook ongeloofwaardig.

Bovenstaande vaststellingen leiden ertoe dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omdat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De overige documenten die u neerlegde vermogen niet de appreciatie van uw asielrelaas in de positieve zin om te buigen. Ze weerleggen immers geen van bovenstaande vaststellingen. De door u neergelegde identiteitskaart is, in het licht van het geheel van bovenstaande vaststellingen, onvoldoende om uw beweerde Bhutanese nationaliteit en herkomst uit Bhutan te staven. Ze is ook in tegenspraak met de info van het UKBA waaruit blijkt dat u over de Nepalese nationaliteit beschikt, op de er in aangebrachte foto bent u niet herkenbaar, de foto is er ook niet op een beveiligde manier in aangebracht en in de datum van aangifte is met een donkerblauwe stylo de tweede negen van 1991 bijgewerkt. De actiekaart van de YOB is een algemeen document van deze organisatie en staft geen enkel element van uw asielrelaas.

Ten slotte merkt het CGVS nog op dat ook ten aanzien van uw vrouw, G. S. (...) (O.V.7.542.394), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. De bestreden beslissing voor verzoekster luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Nepalese nationaliteit te beschikken, tot de Mongoolse bevolkingsgroep te behoren, het boeddhisme te belijden en afkomstig te zijn uit het district Sankhuwasabha in Nepal. U verliet Nepal op 15 augustus 2011 omdat u wou huwen met de Bhutanees G. G. (...) (O.V.6.940.242), tegen de zin van uw ouders. Uw ouders wouden dat u met een andere man huwde nadat zijn welstellende familie daartoe had verzocht. U trok naar India waar G. G. (...) verbleef, sloot op 16 augustus een traditioneel huwelijk met hem af in Jaigaon, West-Bengalen. Jullie vestigden zich daarna in New Delhi.

Op 7 januari 2012 verlieten jullie India omdat uw echtgenoot als illegaal in India verblijvende Bhutanees geen documenten had en jullie vreesden dat uw echtgenoot door de Indische politie naar Bhutan zou kunnen worden teruggestuurd en dat hij dan levenslang wordt opgesloten of wordt gedood. U kon niet met hem naar Nepal omdat u thuis wegliep en omdat hij daar eveneens illegaal zou verblijven. Uw ouders praten niet meer tegen u. Uw vader dreigde ermee hem of jullie te vermoorden.

Jullie vlogen van New Delhi naar Parijs en kwamen vervolgens met de auto naar België waar jullie op 9 januari 2012 aankwamen. Dezelfde dag vroegen jullie in België asiel aan.

U verklaarde geen eigen asielmotieven in te roepen, u volledig te beroepen op de asielmotieven van uw echtgenoot en niets te vrezen bij een eventuele terugkeer naar Nepal.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: 3 attesten van uw scholing en een geboortetest.

B. Motivering

Na het gehoor door het CGVS stel ik vast dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling. U beroept zich voor uw asielmotieven immers integraal op de asielmotieven van uw echtgenoot, G. G. (...) (O.V.6.940.242), en verklaarde bij een eventuele terugkeer naar Nepal geen enkele vrees te koesteren (CGVS p. 7). In het kader van zijn asielaanvraag heb ik een Beslissing tot Weigering van de Vluchtelingenstatus en Weigering van de Subsidiaire Beschermingsstatus genomen omwille van het ongeloofwaardige karakter van zijn beweerde Bhutanese nationaliteit en herkomst uit Bhutan. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing ten aanzien van uw man luidt als volgt:

[Het onderdeel motivering uit de bestreden beslissing inzake G. G. wordt integraal hernomen en verder wordt besloten:]

Wat de problemen met uw ouders betreft stel ik vast dat u enerzijds verklaart dat dat u daar enkel over aanvoert dat ze niet praten met u, dat u er geen andere problemen mee kende en dat u geen enkele vrees koestert bij een eventuele terugkeer naar Nepal en anderzijds dat u verklaarde dat uw vader ermee dreigde hem of jullie te vermoorden. Dit wijst er op dat u het dreigement van uw vader dat hij u of jullie zal vermoorden zelf niet ernstig neemt. Gezien het feit dat, na onderzoek van diens asielaanvraag door het CGVS, uw echtgenoot over de Nepalese nationaliteit beschikt (en niet over de Bhutanese) zijn er dan ook geen redenen om aan te nemen waarom u zich met uw echtgenoot niet in Nepal zou kunnen vestigen.

Wat betreft het feit dat uw ouders wouden dat u met een andere man huwde, stel ik vast dat u, ondanks dat u hem al ontmoette, niet kan aangeven wanneer hij is geboren of hou oud hij is. U kan evenmin aangeven sinds wanneer u weet dat dat u met hem moest huwen. Tevens wist u niet waarom de welstellende familie van die man wou dat u met hem huwde (CGVS pp. 5-6). Dat u over dergelijke essentiële gegevens van de man waarmee u zou moeten huwen niet op de hoogte bent tast de geloofwaardigheid ernstig aan van het feit dat u met hem zou moeten huwen.

U legt ook geen enkel begin van bewijs neer aangaande uw reisweg. U verklaarde dat u met een door een smokkelaar geregeld paspoort reisde. U kon echter niet aangeven van welk land dat paspoort was, welke naam er in stond, wat de geboortedatum en –plaats was er in vermeld of welk visum er in stond (CGVS p. 5). Gezien het reële risico op persoonlijke controle tijdens de reis en tijdens het inreizen van de Schengenzone is het echter niet aannemelijk dat u over deze gegevens niet op de hoogte bent of door de smokkelaar op de hoogte werd gesteld. Dit laat me toe op een gereede wijze te vermoeden dat u met uw persoonlijke, legale documenten bent gereisd en dat u deze documenten voor de Belgische autoriteiten achterhoudt.

U hebt niet aannemelijk gemaakt dat u uw land van herkomst zou hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De documenten die u neerlegde vermogen niet mijn appreciatie van uw asielrelaas in de positieve zin om te buigen, ze weerleggen immers niets van bovenstaande vaststellingen. De documenten over uw scholing staven uw schoolcarrière. Het geboortecertificaat vormt een begin van bewijs over uw identiteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekers voeren in een eerste middel de schending aan “*van artikel 48/3 Vw., van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur (onder meer het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel) en de materiële motiveringsplicht*”. Verzoekers vermelden tevens artikel 3 EVRM. Verzoekers beroepen zich in een tweede middel op “*de schending van artikel 48/4 Vw. en van de materiële motiveringsplicht*”.

2.3. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is *in casu* niet het geval.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Uit de administratieve dossiers blijkt verder dat verzoekers werden gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kregen hun asielmotieven uiteen te zetten, hun argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken konden neerleggen en zich konden laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van hun keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekers kregen bovendien de kans om in hun vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.5. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, <http://curia.europa.eu>). Bijgevolg moet de schending van artikel 3 van het EVRM, gelet op de aard van de bestreden beslissingen, niet afzonderlijk worden beoordeeld.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Verzoekers gaan er aan voorbij dat de identiteit, nationaliteit en herkomst de kernelementen uitmaken in een asielpcedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielaanvraag op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht verzoekers voorgehouden herkomst en nationaliteit beoordeeld. Immers indien de verklaringen hierover niet aannemelijk geacht worden, kan de commissaris-generaal inderdaad besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

3.2. Voor iedere vorm van internationale bescherming, voor de vluchtelingenstatus en voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielaanvragen, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. Verzoeker is inzake de visumaanvragen dan ook niet ernstig waar hij verklaart "*Hij was er van overtuigd dat zulks weinig belang had voor het eigenlijke asielaanvraag*", zeker gezien hij hierover herhaaldelijk ondervraagd werd en er benadrukt werd dat hij de waarheid diende te spreken. Verzoeker kende wel degelijk het belang van zijn verklaringen nu hij aanhoudend vage, ontwijkende en leugenachtige verklaringen aflegde over zijn herkomst, zijn nationaliteit en identiteit, zoals verder zal blijken.

3.2.1. Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie "*Uitwisseling van biografische en biometrische gegevens met UK*" blijkt dat verzoekers vingerafdrukken overeenkomen met deze van T. K., van Nepalese nationaliteit, geboren op 25 september 1980, waarbij zijn paspoort (nummer 4604220), dat voorgelegd werd voor de visumaanvraag van 10 december 2010, blijkens de bijgevoegde kopie, op 15 september 2009 werd uitgereikt te op Bharatpur. De Raad stelt vast dat dit paspoort er *prima facie* authentiek uitziet en dat dit tevens blijkt uit de aanvaarding en de behandeling van de visumaanvraag door de visuminstanties te Istanbul en New Delhi en de VK autoriteiten. De Raad stelt eveneens vast dat verzoeker ontegensprekelijk dezelfde gelaatstreken heeft als de man op de foto. Aldus wordt aangenomen dat dit verzoeker is, temeer in het kader van de vorige asielaanvraag eveneens een paspoort (4545818) op dezelfde naam, geboortedatum en nationaliteit werd voorgelegd. Evenmin kan worden ingezien waarom verzoeker – zoals in het verzoekschrift wordt beweerd, doch niet verder uitgewerkt – drie maal met een valse, doch dezelfde identiteit en tevens twee maal mits voorleggen van valse paspoorten op dezelfde identiteit, een visa (of *entry clearance*) zou aanvragen voor het Verenigd Koninkrijk. Verzoeker beweert weliswaar dat dit een valse identiteit betrof, waarbij hij tijdens het gehoor echter ontkende ooit andere namen te hebben gehad (gehoor p. 2), doch voert geen nader verweer aan, zodat deze vaststellingen ongewijzigd blijven. Aldus kan worden vastgesteld dat blijkens de visumaanvragen, verzoeker de Nepalese nationaliteit heeft en over een Nepalees paspoort beschikt. In deze stelt de Raad tevens vast dat verzoeker geen elementen aanvoert inzake zijn beweerde Bhutanese identiteitskaart, waardoor de vaststellingen in de bestreden beslissing overeind blijven.

3.2.2. Aldus heeft verzoeker manifest leugenachtige verklaringen afgelegd inzake zijn identiteit en nationaliteit (verklaring 1-6bis, vragenlijst 2.1-2.6, gehoor p. 2) en is niet aannemelijk dat verzoeker met een vals Indisch paspoort naar Parijs zou zijn gereisd (gehoor p. 8) indien hij probleemloos legaal met zijn eigen Nepalees paspoort kon reizen. Bovendien gaf verzoeker geen enkele inlichting over het verkrijgen en de inhoud van het beweerde valse paspoort terwijl een doelgerichte voorbereiding om elke nodeloze aandacht te ontlopen, onvermijdbaar is. Derhalve kon de commissaris-generaal volkomen terecht besluiten dat zijn reisweg niet geloofwaardig is. Zij tonen dan ook niet aan wanneer, waar en hoe

zij hun land in werkelijkheid verlieten. Enkel wijze de drie visumaanvragen aan dat verzoeker wenste te reizen (migreren) naar het Verenigd Koninkrijk. Immers uit deze informatie blijkt ook dat verzoeker op 2 september 2009 te New Delhi en op 10 december 2010 te Istanbul een visum heeft aangevraagd voor het VK, wat hem respectievelijk op 7 september 2009 en 17 december 2010 geweigerd werd. Voordien, op 6 mei 2003 werd hem tevens een *entry clearance* geweigerd. Verzoeker bleef hier tijdens het gehoor aanhoudend over liegen (gehoor p. 6-7), zelfs bij confrontatie blijft hij zeer onduidelijke antwoorden geven en laat hij na de volledige waarheid te vertellen (gehoor p. 9-10). Verzoeker is dan ook niet ernstig waar hij stelt dat “*Uit het interview blijkt duidelijk dat verzoeker uiteindelijk de waarheid heeft verteld*”.

3.2.3. Indien zijn visumaanvragen inderdaad geweigerd werden, dan kan wel blijken dat zijn vingerafdrücken voor zijn tweede visum op 10 december 2010 in Istanbul werden genomen, zodat hij alleszins initieel ook eerdere landen van verblijf heeft verzwegen. Deze vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid, en houden een negatieve indicatie in wat het asielrelaas betreft. Verzoeker kan dan ook niet menen dat de verklaringen aangaande de eerdere visumaanvragen geheel los staan van zijn asielmotieven daar verzoeker een illegaal verblijf in India voorhoudt (verklaring 9, vragenlijst 3.5, gehoor p. 4) sinds zijn voorgehouden uitzetting uit Bhutan, terwijl eveneens tegenstrijdig uit zijn verklaringen blijkt dat hij in 2009 twee keer in Nepal was en ook na zijn visumaanvraag in/via Georgië, terug naar Nepal keerde. Verzoekers continu verblijf in India is hiermee strijdig.

3.2.4. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Ook aangaande verzoekers verklaringen over Bhutan stelt de Raad vast dat de door de commissaris-generaal correct weergegeven onwetendheden, foutieve antwoorden en met de objectieve informatie strijdige antwoorden de kern van het relaas raken en pertinent zijn, zeker gezien verzoeker verklaarde sinds 1997 lid te zijn van de *Youth Organisation of Bhutan*. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven.

Verzoeker meent dat weinig redelijk is dat zijn kennis geminimaliseerd wordt en meer bijkomende vragen moesten gesteld worden, doch laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Ook aangaande de objectieve informatie (bh2003-005w) beperkt verzoeker zich tot te stellen dat dit “*uiteraard een premisse betreft die niet kan worden aangetoond, laat staan aannemelijk is*”, zonder echter argumenten aan te voeren waaruit dit zou moeten blijken. Het Cedoca-onderzoek wordt verricht door een gespecialiseerd en onpartijdig ambtenaar en het komt dan ook toe aan verzoeker om gegronde, objectieve en concrete elementen aan te dragen die deze informatie kan weerleggen, *quod in casu non*.

3.2.5. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De commissaris-generaal heeft bij de beoordeling zowel de positieve als negatieve elementen in rekening gebracht in het licht van het geheel van de motieven. In deze benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.2.6. Verzoekster voert evenmin enig verweer tegen de vaststellingen van de commissaris-generaal inzake haar eigen motieven, zodat ook deze onverminderd overeind blijven.

3.2.7. Verzoekers weerleggen dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in de administratieve dossiers en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissingen overeind.

3.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.4. Verzoekers menen in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoekers gaan er volledig aan voorbij dat verzoekers Bhutanese nationaliteit en herkomst niet geloofwaardig is, zodat zij geenszins kunnen verwijzen naar de situatie van Bhutanese vluchtelingen. Hun verwijzingen naar het artikel van Human Rights Watch en het arrest van het EHRM zijn dan ook niet relevant. Voorts is verzoekster van Nepalese nationaliteit, verklaart ze geen problemen te hebben met haar autoriteiten, enkel met haar ouders heeft ze een onenigheid over de keuze van haar echtgenoot, wat bezwaarlijk tot internationale bescherming kan leiden. Noch uit verzoekers hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

4. Kosten

4.1. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK